O nárocích, které strany volební vznesly na úřad náměstků starosty dle § 62 ob. ř. vol., přísluší rozhodovati volební komisi, která jest dle § 60 téhož zákona povolána, aby řídila volbu. Tato komise rozhoduje podle týchž pravidel jako komise volební dle § 33 vol. zákona, která povolána jest říditi volbu obecního zastupitelstva. Může se tedy platně usnášeti, je-li přítomna polovice členů, rozhoduje nadpoloviční většina a při rovnosti hlasů rozhoduje předseda, který jinak nehlasuje.

Když při sporné volbě, jak žal. úřadem bezvadně bylo zjištěno, byly od dvou stran vzneseny nároky na úřad 1. náměstka, měla o nich rozhodnouti volební komise, neboť dokud tak neučinila, nebylo tu podkladu pro další eventuelní důsledky, jak v § 62 ob. ř. vol. jsou naznačeny. Když v daném případě bylo zjištěno, že volební komise o uplatněných nárocích se neusnášela a rozhodnutí neučinila, nýbrž že rozhodnutí to prohlásil pouze předseda této komise sám jako svůj vlastní náhled, což ovšem nemůže nahraditi rozhodnutí komise, byl tento postup nezákonný a sám stačil již k tomu, aby volba obecní rady byla zrušena.

Proto není zapotřebí, aby se nss obíral ještě dalšími důvody připojenými k nař. rozhodnutí a námitkami stížnosti proti nim namířenými.

Opačný pochod myšlenkový, kterým se béře odvodní spis žal. úřadu a který má za to, že prvním důvodem pro zrušení volby musí býti okolnost, že měla býti volebním skupinám dána možnost, aby svou pravou vůli objasnily a eventuelně svůj původní návrh změnily, nepřijal nss za svůj, neboť jest náhledu, že když o nárocích volebních skupin dle § 62 ob. vol. ř. neučinila volební komise žádného rozhodnutí, jest tím vzata půda pro určení dalšího postupu ve volbě obecní rady a že proto právě tento nedostatek rozhodnutí volební komise vůbec činí volbu neplatnou. Že žal. úřad rozhoduje o námitkách, šel nad obsah a petit jejich, není stížností vytýkáno, což sprostilo nss povinnosti, aby nař. rozhodnutí po této stránce přezkoumával. — —

Č. 4988.

Obecní volby: Byl-li za starostu obce zvolen příslušník určité strany, která na úřad ten kandidovala jiného svého příslušníka, není volba proto neplatná, ani nemůže úřad zvoleného donutiti k resignaci.

(Nález ze dne 6. října 1925 č. 18.498).

Věc: Josef J. a spol. v M. proti zemské správě politické v Praze o volbu obecní rady.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím byly námitky st-lů proti volbě obecní rady v M., provedené dne 11. října 1923, na základě § 67 ob. ř. vol. zamítnuty jako bezdůvodné.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Není sporno, že při volbě obecní rady v městysi M., kde volba obec. zastupitelstva byla provedena dle zásady poměrného zastoupení, neuplatnila žádná volební skupina nárok na úřad náměstka starosty, pročež zvoleni byli starosta a jeho náměstek většinou hlasů z celého sboru, 3 další členové obecní rady pak podle skupin. St-lé tvrdí a žal. úřadem

není popíráno, že republikánská a lidová strana, které měly dohromady 8 hlasů v 15členném ob. zastupitelstvu, dohodly se, že starostou zvolí Václava S., příslušníka strany republikánské. Při volbě však obdržel 8 hlasů a byl tudíž starostou zvolen Jan Š., rovněž člen strany republikánské. To vysvětlují námitky tím, že Jan Š. volil s ostatními stranami, které měly dohromady 7 hlasů a sám si rovněž hlas dal, takže kandidát stran republikánské a lidové zůstal se zbývajícími 7 hlasy v menšině. V tomto porušení stranické discipliny Janem Š. spatřuje stížnost dvůod pro zrušení volby, poněvadž prý strana republikánská má tím v ob. radě zástupcem příslušníka, kterého nevolila a který jí jest neprávem včítán do počtu členů ob. rady, jaký jí přísluší.

Tomuto náhledu nemohl nss přisvědčiti. Volební právo jest svobodné a vážné porušení svobody volby může dle § 56 ob. ř. vésti ke zrušení volby. Příslušnost voliče ke straně nezavazuje jej ve vztahu k volebnímu řádu do obcí k tomu, že by musil volit srovnale s touto stranou a že by nesměl voliti jinak podle svého vlastního přesvědčení a své vlastní svobodné vůle. Odchýlil-li se volič při volbě od své strany, může to podle okolností býti pokládáno za porušení discipliny stranické a jako takové vésti k vyloučení tohoto voliče se strany, na jejíž jméno zní kandidátní listina, ze které byl zvolen, a toto vyloučení může pak býti důvodem ztráty mandátu dle § 10 č. 4 ob. ř. vol., avšak na platnost volebního aktu nemá takové zpronevěření se příslušníka strany právního účinku.

Snaží-li se stížnost, jak již v námitkách se stalo, z ustanovení § 8 č. 9 ob. ř. vol. dovoditi, že příslušník strany, zvolený do ob. rady toliko příslušníky stran jiných, jest povinen vzdáti se této volby, a neučiní-li tak, že musí býti volba k žádosti interesované strany zrušena, tu dlužno v souhlasu s odvodním spisem žal. úřadu k tomu poukázati, že v cit. zák. předpisu stanoveno jest toliko p r á v o takto zvoleného volbu odmítnouti, nikoliv však p o v i n n o s t jeho k tomu. Není-li tu na straně zvoleného povinnost, není možno, aby úřad jej ke splnění této povinnosti donutil a tím také nemůže ani volba sama, ani neodmítnutí volby za okolností v bodě 9 § 8 ob. ř. vol. uvedených tvořiti důvod ke zrušení volby. — — —

Č. 4989.

S t á l é s e z n a m y v o l i č s k é: Jak daleko jde právo jednotlivých stran na zastoupení v reklamační komisi podle zák. č. 663/1919?

(Nález ze dne 6. října 1925 č. 18.500).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 4970 adm.

V ě c: Deutsche National-Partei v Liberci proti ministerstvu vnitra o složení reklamační komise.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Dne 28. listopadu 1923 navrhla st-lka podle § 11 zákona z 19. prosince 1919 č. 663 Sb. za přísedícího reklamační komise společné pro statutární města Prahu a Liberec Dra Ericha T. a za náhradníka Dra Gust. G. Výnosem z 29. pros. 1923 jmenovala zsp v Praze z navržených Dra Ericha T. n á h r a d n í k e m v reklamační komisi. Ve stížnosti do